

ЗВЕДЕМ ДО КУПИ КЕЛИХИ ВИНА!

В житті були і радощі свої,
Не обминала часом і біда...
Навколо голови думок рої
І кожен мошкарою заїдав.

А що? Прожито вже немало літ!
І сивина, й онуки підросли...
Колись прекрасним бачився нам світ,
Але стежки від нього заросли.

І осені вже теплої нема,
Не згледілись, як швидко пронеслось
Життя, а десь попереду зима,
Та ще чекаєш все-таки чогось.

І хочеться перенестись туди,
Де все колись попереду було,
Воно лишило в пам'яті сліди,
Бо нам тоді все пахло і цвіло.

Нехай піввіку віддаляє нас
Від незабутніх ще й тепер часів,
Коли десятий-А, наш рідний клас
Життя нового перший день зустрів.

Із нами багатьох уже нема,

Когось впізнати можемо із трудом,
Але зустрілись все ж ми не дарма □
Згадавши, посумуємо гуртом.

Прожито довгий вік, було всього...
А мріється, щоб стрілись знову ми!
Бажання є □ задумаймо його,
Залежить це лише від нас самих.

То ж побажаймо, як собі, усім
Прожити, що відміряне, цілком,
Все по плечу нам друзі, молодим,
І рідний край прекрасний під крилом.

Зведем до купи келихи вина
За школу нашу, вчителів і клас,
Й нехай нас не лякає сивина □
До дна давайте вип'ємо за нас!

Дата написання вірша: 2021-01-15